

Sygn. akt V CSK 119/18

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc

w sprawie z powództwa „P.” Sp. z o.o. w siedzibą w W.
przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście [...]
o ustalenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 lipca 2018 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Apelacyjnego we W.
z dnia 7 listopada 2017 r., sygn. akt I ACa [...]/17,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4050,-
(cztery tysiące pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna jest szczególnym środkiem odwoławczym, którego wymogi określa art. 398⁴ § 1 i 2 k.p.c. wskazując na jej cechy konstrukcyjne i nakładając na skarżącego obowiązek zawarcia w skardze wniosku o przyjęcie do rozpoznania oraz jego uzasadnienia.

Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze kasacyjnej okoliczności uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania, a nie podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie, zaś cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie przez skarżącego istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym. W wypadku powołania we wniosku przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. należy sformułować zagadnienie prawne oraz przedstawić odrębną, pogłębioną argumentację prawną wskazującą na zaistnienie powołanej okoliczności uzasadniającej przyjęcie skargi do rozpoznania. Wyjaśnienie przedstawionego problemu musi być konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy i pozostawać w związku z podstawami skargi, wiążącym z mocy art. 398¹³ § 2 k.p.c. ustalonym stanem faktycznym oraz podstawą zaskarżonego orzeczenia (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01 OSNC 2002 r., nr 12, poz. 151, z dnia 23 listopada 2010 r., II CSK 344/10, nie publ., z dnia 21 maja 2013 r., I CSK 53/13, nie publ.).

Przedstawione zagadnienia nie są zagadnieniami prawnymi w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Skarżący w łącznym uzasadnieniu nie wykazał bowiem, że mają one poważny, uniwersalny i istotny charakter, wywołują zasadnicze kontrowersje lub rozbieżne oceny prawne i nie zostały dotychczas rozstrzygnięte, a jest to konieczne zarówno dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, jak i przyczyni się do rozwoju judykatury. Ponadto nie stanowi istotnego zagadnienia prawnego taki problem prawny, którego rozstrzygnięcie nie miałoby żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Dwa pierwsze zagadnienia dotyczą potrzeby wskazania przesłanek, którym powinna odpowiadać ocena prawna Sądu drugiej

instancji i jej powiązania ze wskazaniem tego Sądu co do dalszego postępowania. Tak sformułowane zagadnienia nie odpowiadają wymogowi sformułowania zagadnienia „do rozstrzygnięcia” (art. 390 § 1 k.p.c.), czyli wyznaczającego dwie możliwe odpowiedzi a nadto nie jest możliwe udzielenie odpowiedzi generalnej, bo analiza zakresu oceny prawnej jest możliwa wyłącznie *in casu*, na tle konkretnej wypowiedzi Sądu drugiej instancji. Na marginesie jedynie można wskazać, że wskazania Sądu drugiej instancji co do biegu dalszego postępowania po uchyleniu wyroku wskutek nierozpoznania istoty sprawy, nie przesądzają ani o jego biegu ani o rozstrzygnięciu, które są uwarunkowane oceną podstawy prawnej roszczenia przez Sąd pierwszej instancji. Trzecie pytanie dotyczące pojęcia zaktualizowanej opłaty rocznej w rozumieniu art. 77 ust. 1 u.g.n. i początku biegu terminu trzyletniego było przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 15 listopada 2016 r., III CSK 430/15 (OSNC 2017, nr 7 - 8, poz. 89), który rozstrzygnął wątpliwości w tym zakresie, co uchyla konieczność kolejnej wypowiedzi.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015 r., poz. 1804 ze zm.).

at